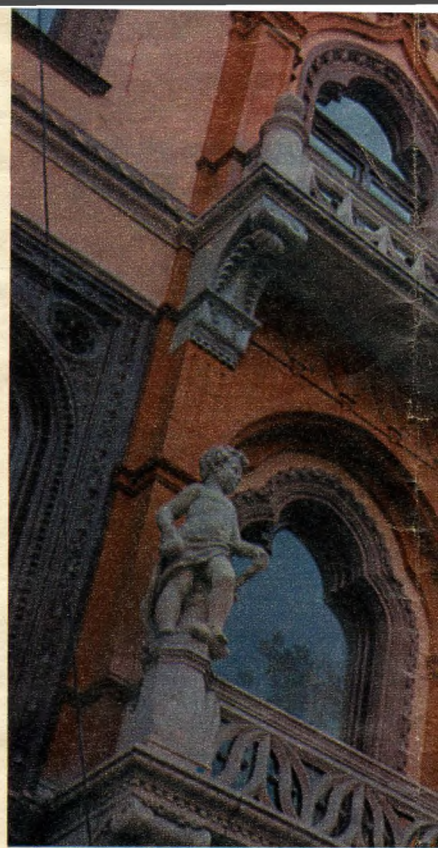

244

Ez a saroképület a második világháború idején sok találatot kapott. Most ragyog!

SZEBB, MINT

Régen sétált annyi ember a fővárosban Rákóczi úton, mint az elmúlt hónapokban. Nem a kirakatokat nézték főleg, hanem a tetőkön, pallókon dolgozó építőket, kőfaragókat, ácsokat. Az út mindkét oldalán az Astoriától végig a Keleti pályaudvarig húzott állványrengeteg, védőháló csak addig hatott zavarosan, míg az első palota újjászülette, csinosan meg nem mutatta magát: hát ilyen vagyok!

Hogyan kezdődött ez a monumentális sortatarozás, amelyet nemcsak a pestiek, hanem külföldi nagyvárosok építészei is érdeklődéssel kísérték?

Dr. Harasta Miklósné a Fővárosi Tanács Ingatlankezelési és Építési Főigazgatóság csoportvezetője albumnak beillő, óriási iratköteget tesz az asztalra. Tetején megfakult, sárga lapú könyv. Címe: „Lakók és lakások.”

Ebben pontosan rögzítve van, melyik ház mikor épült, ki volt a tulajdonosa. Az album lapjain pedig a házak fényképe. Mellette a tatarozásra vonatkozó műszaki utasítás.

– Melyik fő építőipari vállalat kapta a Rákóczi út sortatarozását?

– Négy fővállalkozó volt. A Fővárosi Építőipari Vállalat I., II., III., IV. sz. Főépítészeti osztaga volt felelős a határidőben való elvégzett munkáért.

– Hogyan tudták tartani a határidőt?

– Úgy szervezték meg a munkát, hogy egy óra késés se legyen. Nem is volt. Hiszen a vállalat úgy szólt: november 7-re elkészülünk. Természetesen emellett el kellett végezniük azokat a munkákat is máshol, amelyekkel megbíztuk őket. A Rákóczi út sortatarozása miatt más kerületek házainak renoválása nem húzódhat el.

– A szervezés még nem minden. Építők, tetőfedők, kőfaragók is kellenek...

– Körülbelül hatszázan dolgoztak ennél a nagy munkánál. S aki ide jelentkezett – kopogjuk le –, az még nem kívánczolt más munkahelyre. Nekik is örömiük telik ebben a munkában, emlékezetes marad számukra.

– Anyag is volt elegendő?

– Gondolja csak el, milyen nagy feladat napról napra az anyagbiztosítás ilyen sokrétű feladat elvégzésénél. Hány vagon állványozó-deszkára, oszlopra, gerendára volt szükség? S festékre! Mérnökeinknek, amikor elkészültek a felújítási tervekkel, azt is meg kellett határozniuk, milyen színűek legyenek a Rákóczi út házai. S melyik színből mennyi kell. A műszaki leírásnál pontosan fel van tüntetve, hogy melyik ház ablakának kerete, redőnye, fala milyen színű lesz, hány kiló kell belőle. Ezt

A Rákóczi út egyik gyöngyszeme az 1740-ben épült barokk Rókus kápolna. Műemlék. Az Országos Műemléki Felügyelőség nagy gondot fordított renoválására, éppen úgy, mint az út többi műemlék jellegű épületére

Új korában sem volt ilyen szép ez a ház!

A 7. számú, gazdagon díszített ház a főváros egyik legszebb épülete

VALAHA

Erkély a sok közül. Gazdag díszítése, szoborcsoportja megkapó látvány

a tervet, a színskálát megkapta a Budalakk festékgyár, s mindig pontosan küldte a kért anyagot.

– Nem az eredeti színüket kapták vissza a házak?

– Többségük komor, szürke, barna volt. Azt akartuk, hogy ragyogjanak, vidám színeikkel megváltoztassák az út hangulatát. A pasztell színek valamennyi változatával találkoztunk a Rákóczi úton. Egymás mellett felsorakozva lenyűgöző a hatásuk. Mennyit vitakoztunk, amikor például az Otthon Áruház közelében levő épületek színét kellett meghatározni. S mit tesz a jól kiválasztott szín! Volt ott egy háromemeletes épület. Barna falával, tönkrement homlokzatával, ablakpárkány-díszítésével komor bérháznak tűnt. Most, hogy világoskék lett a fala, fehérek a díszítő rozetták, ablakkeretek, redőnyök, erkélyek rácsai, olyan mint egy hercegi palota.

– Többször megnéztem én is azt a házat. Szinte ragyog, nevet. De mi lesz vele később? A korom, a füst, sajnos megteszi hatását.

– Európa nagyvárosaiban többnyire a világos szín dominál. Öntisztító festéket használunk mi is a tatarozásnál. Jó pár évig nem lesz gond rá. Igaz, ez drágább, de praktikusabb. Megtartja üde színét.

– Az utcai front megszépült. De az udvaroknak, lépcsőházaknak mi lesz a sorsa?

– Amikor elkezdtük ezt a sortatarozást, nem döntöttük el végérvényesen, hogy a házak udvari része az utcaival egyidőben készüljön el. Am, a VII. kerületi Tanács úgy szervezte meg a munkát, hogy ezzel is készen legyenek. A VIII. kerületiek adósak maradtak. Természetesen nem lehet hónapokon át állvány az udvarokban, lépcsőházakban, azokat is rendbe kell hozni – közölte Aron József építészmérnök. – Főleg azokban a házakban sürgős, amelyek műemlékek, vagy műemlékjellegűek. S a Rákóczi úton van szép számmal ilyen.

– Ha az építők elvonulnak, ki végzi el a nagytakarítást?

– Délután a Fővárosi Köztisztasági Hivatal dolgozói megkezdik a nagytakarítást, s reggelre olyan tisztaságra ébrednek a Rákóczi út lakói, mint még soha. Érdemes megnézni, mennyi mindenre kiterjedt a figyelmük. Hat kocsis egymás után haladva sugártömlővel mossa a járdát. Ahol a gép nem boldogul, ott a takarítóbrigád dolgozik. Lemossák a láncorklátót, kitisztítják, fertőtlenítik a hulladékgyűjtőket, kukákat. A Rókus kórház, Corvin áruház, Keleti pályaudvar előtt levő téren még a szobrokat is megfürdetik, a sorfák tövét megkapálják.

– Lesz még a Rákóczi útéhez hasonló sortatarozás a fővárosban?

– Igen. Az újév kezdetén már állványozzák a Szent István körutat, s a Mártírok útján folytatják tovább a házak teljes renoválását. De már úgy, mint itt a VII. kerületben történt.

– Mennyibe került a Rákóczi út rendbekerítése?

– Sok millióba. De ennél a munkánál nem is annyira a pénz mint az akaratnak, az elvégzett jó munkának van maradandó értéke. Mert hogy egy világáros jelentős útja így megszépüljön, főleg olyan városé, amelyet annyi háborús kár ért, ahhoz az építőknak, lakóknak, mindenkinek nagyon kell szeretnie azt a helyet.

Esti fényben ragyogott a Rákóczi út, mire a beszélgetést befejeztük. Elindultak a járdamos gépek is. De ez nem zavarta a sétálót, akik azért jöttek ide, hogy gyönyörködjenek a megszépült házakban, díszes kapualjakban, csillogó üzletekben. Többen haladtak előttem, hangosan beszéltek a sortatarozásról. Az egyik ezt mondja: „hány millióba került ez, azt csak a jó ég tudja. Ilyen luxust még a gazdag Svédország sem engedhet meg magának.” A másik: „Végre, hogy már itt tartunk. Ez nem flanc, ilyenek az igényeink.” S, hallom még azt is, hogy közülük valamelyik közli: „A nyáron Velencében jártam a feleséggel. Ott találkoztam egy kint élő barátommal. Azt mondta: hallom, megszépül a Rákóczi út. Küldjél majd fényképet. Most azt nézem, vajon milyen fotóval fájdítsam a fickó szívét.”

Kép és szöveg:

András Ida

1977 NOV 26

17

KÉPES ÚJSÁG